

МОЛОДІЖНИЙ КОЛГАС

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XIII
№ 71 (1551)

ВІВТОРОК, 13 червня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ВИСОКА НАГОРОДА ЗОБОВ'ЯЗУЄ

З ОБЛАСНОЇ НАРАДИ ПРАЦІВНИКІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Побіля зеленого театру, у кіровоградському міському парку імені Перемоги зелені снопи усякої пашні демонстрували те, що зростає в степах хліборобами. Тут же стояв зернозбиральний комбайн СК-4, табличка повідомляла, що комбайнер А. Вороненко з колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району за 10 днів збирається скосяти тим агрегатом 150 гектарів зернових, намолотивши 4500 центнерів хліба.

А під високими склепіннями театру лави зайняли працівники сільського господарства, представники партійних, радянських і комсомольських органів.

Нараду відкрив голова виконкому обласної Ради депутатів трудящих П. С. Кошевський. Та перш ніж прослухати й обговорити доповідь, учасники наради мали присягнути бути свідками вручення нагороди хліборобам Кіровоградщини. За підсумками змагання 1971 року область удостоєна перехідного Червоного прапора Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС. Такими ж прапорами відзначені колгоспи «Росія» Олександрівського та імені Жданова Світловодського районів. Колгосп «Аскра» Олександрівського і «Росія» Петрівського районів нагороджені перехідними Червоними прапорами Міністерства сільського господарства СРСР, і ЦК профспілки робітників та службовців сільського господарства і заготівель.

З рук заступника міністра сільського господарства СРСР Г. Г. Петрова прапор прийняли перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак, голова виконкому обласної Ради депутатів трудящих П. С. Кошевський, перший секретар Ульяновського райкому КП України М. Н. Черниченко, двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов, Герой Соціалістичної Праці агроном Л. М. Димбал і завідувача фермою К. П. Дмитровська, доярка Г. С. Савченко.

Г. Г. Петров привітав хліборобів Кіровоградщини з нагородою і побажав їм дальших успіхів у здійсненні величезних накреслень ХХІV з'їзду КПРС. Головними проблема-

ми сільського господарства заступник міністра назвав інтенсифікацію, механізацію, хімізацію і меліорацію. На їх розв'язання мають спрямувати свої зусилля колгоспники і робітники радгоспів. Г. Г. Петров підкреслив необхідність ефективного застосування досягнень науки у сільському господарстві.

Від імені учасників наради, всіх хліборобів Кіровоградщини М. М. Кобильчак палко подякував партії та урядові за нагороду, запевнив, що трудівники полів області докладуть всіх зусиль, аби оправдати високу оцінку їхньої праці.

Заступник голови виконкому обласної Ради депутатів трудящих М. І. Куроп'ятник у своїй доповіді проаналізував підсумки весняної сівби, хід догляду за посівами, підготовки до жнив, визначив завдання у справі виробництва продуктів тваринництва й рослинництва і продажу їх державі.

Стержень доповіді було питання про виробництво зерна. Через несприятливі кліматичні умови близько 15 процентів озимих пересіяно ярми. Сходи ярих задовільні. Головне зараз — доглянути їх, повести рішучу боротьбу з бур'янами, зберегти вологу в ґрунті. Доповідач зазначив, що в більшості районів — Гайворонському, Ульяновському, Знаменському, Новоархангельському, Вільшанському та інших забезпечують добрий догляд за посівними. Але в Кіровоградському, Добровеличківському, Малозісківському, Новомиргородському, Новоукраїнському він недостатній.

М. І. Куроп'ятник охарактеризував також стан справ у тваринництві.

Обговорюючи доповідь, виступили перший секретар Новоукраїнського райкому КП України М. Г. Чередник, голова виконкому Онуфріївської районної Ради депутатів трудящих М. Х. Перепеляк, голова колгоспу «Червона комуна» Новоархангельського району П. Я. Мазурак, бригадир тракторної бригади колгоспу «Шляхом Леніна» Олександрівського району Г. П. Юрченко, начальник До-

линського районного управління сільського господарства Е. Л. Антонов, доярка колгоспу «Мир» Гайворонського району Г. С. Савченко, головний агроном радгоспу імені Димитрова Устинівського району М. Г. Світовий.

В Новоукраїнському районі, повідомив М. Г. Чередник, минулого року жодне із 32 господарств не одержало зернових менше 30 центнерів з гектара. Поступово долається строкатість врожайності, курс на сталі й високі здобутки здійснюється послідовно.

Комсомольські працівники, молоді хлібороби з особливою увагою слухали Г. Х. Перепеляка. Він розповів про участь молоді у заготівлі кормів. Онуфріївський РК ЛКСМУ оголосив місячник по заготівлі кормів, у кожному господарстві створені спеціалізовані комсомольсько-молодіжні колективи. З допомогою молоді в колгоспах району вже заготовили чимало сінажу.

Г. С. Савченко у колгоспі «Мир» Гайворонського району дояркою працює 14 років. Там виховалось чимало передових тваринників. В їх числі — і Галина Савченко. Цього року вона зобов'язується надати 4 тисячі кілограмів молока на корову й дотримуватись слова. Молодим дояркам варто глибше поцікавитись її досвідом.

Для того, щоб домогтись планового валового збору зерна, необхідно максимум уваги приділити кукурудзі. Долинчани, як розповів Е. Л. Антонов, обіцяють дати 50 центнерів зерна качаністої з гектара. Таке рішення вони прийняли після того, як запросили до себе й послухали виступ на одній з районних нарад двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. Олександр Васильович щедро поділився своїм багатим досвідом.

На нараді виступив перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак.

Учасники наради надіслали вітального листа Центральному Комітетові КПРС і Раді Міністрів СРСР, Центральному Комітетові КП України і Раді Міністрів УРСР,

На сесії Верховної Ради УРСР

В обговоренні доповіді міністра освіти УРСР депутата О. М. Маринича і співповіді голови постійної комісії Верховної Ради УРСР по освіті і науці депутата М. Г. Максимовича виступило 12 чоловік. Вони говорили про постійне піклування Комуністичної партії і Радянського уряду про розвиток народної освіти, наводили численні приклади вмілої організації навчально-виховного процесу, вносили конкретні пропозиції, спрямовані на поліпшення діяльності загальноосвітньої школи.

Із заключним словом виступив міністр освіти УРСР депутат О. М. Маринич.

Сесія одностайно прийняла постанову «Про стан і заходи до дальшого поліпшення навчально-виховної роботи в загальноосвітніх школах Української РСР».

Депутати заслухали і обговорили доповідь голови виконкому Харківської обласної Ради депутатів трудящих А. П. Бездітка «Про роботу Рад депутатів трудящих Харківської області по підготовці до 50-річчя утворення СРСР».

Доповідач і промовці підкреслили, що робітничий клас, колгоспне селянство, народна інтелігенція республіки, як і всі радянські люди, готуються гідно зустріти 50-річчя утворення СРСР — велике всенародне свято єднання, дружби і братерства всіх націй і народностей нашої країни, торжества ленінської національної політики Комуністичної партії, пролетарського інтернаціоналізму.

На Україні широко розгорнулося всенародне змагання на честь славного ювілею, за достоїнське виконання завдань другого року п'ятирічки, за нові успіхи в господарському і культурному будівництві.

Значну організаторську роботу по підготовці до свята проводять під керівництвом партійних організацій Ради депутатів трудящих Харківської області. На сесіях Рад затверджені конкретні заходи в зв'язку з 50-річчям утворення СРСР. Активну участь у здійсненні цих заходів беруть виконавчі комітети Рад, постійні комісії, депутатські групи і пости, органи громадської самодіяльності. Готуючись до знаменної дати, Ради посилюють свій вплив на роботу підприємств, установ, організацій, колгоспів, радгоспів, стали глибше займатись питаннями житлового, соціально-культурного будівництва, комплексного розвитку міст, селищ і сіл. Вдосконалюється управління промисловістю і сільським господарством, ширше залучаються трудящі до вирішення державних і громадських справ.

Свою головну увагу Ради спрямовують на дальший розвиток ініціативи і творчої активності трудівників міста і села, мобілізацію їх на боротьбу за підвищення ефективності промислового і сільськогосподарського виробництва, піднесення продуктивності праці, прискорення науково-технічного прогресу, посилення режиму економії, більш повне використання внутрішніх резервів.

Промисловість області в цілому справляється з завданнями п'ятирічки. Торік понад план вироблено промислової продукції більш як на 106 мільйонів карбованців, а за 5 місяців нинішнього року — на 33 мільйони карбованців. Трудівники колгоспів і радгоспів у кращі агротехнічні строки провели весняно-польові роботи, організували догляд за посівами, ведуть діяльну підготовку до жнив. Збільшується виробництво м'яса та інших продуктів тваринництва.

Депутати одностайно прийняли постанову «Про роботу Рад депутатів трудящих Харківської області по підготовці до 50-річчя утворення СРСР».

Верховна Рада затвердила Водний кодекс Української РСР, який вводиться в дію з 1 листопада 1972 року.

На пропозицію члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК КП України В. В. Щербинського Верховна Рада УРСР призначила О. П. Ляшка Головою Ради Міністрів УРСР, увільнивши його від обов'язків Голови Президії Верховної Ради УРСР. Першим заступником Голови Ради Міністрів УРСР призначений Г. І. Ващенко.

Членом Президії Верховної Ради УРСР одностайно обирається член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України В. В. Щербинський.

Депутати затвердили Укази Президії Верховної Ради УРСР, прийняті в період між сесіями.

На цьому третя сесія Верховної Ради УРСР закінчила свою роботу.

(РАТАУ).

ПРИСВЯЧЕНО Г. ДИМИТРОВУ

Ім'я великого сина болгарського народу, мужнього борця за комуністичні ідеали Георгія Димитрова добре відоме на Кіровоградщині, як і по всьому Союзу. Його не лише знають, а й люблять. За те, що був відданий справі марксизму-ленінізму, справі революції, був послідовним інтернаціоналістом, непримиренним до будь-яких проявів реформістських угод і реакціоністських хитань. Його ім'я — це символ героїчної боротьби з фашизмом.

Трудівники полів Кіровоградщини тривалий час змагаються із своїми колегами із Тобульського округу Народної Республіки Болгарії. Кілька років успішно діє міжнародний клуб молодого механізатора, до якого входять хлібороби Кіровоградщини і Тобульського округу.

У зв'язку з 90-річчям з дня народження Г. Димитрова зараз проходить вночі та конференції. Такий вечір дружби відбувся у Палаці культури імені В. І. Леніна в місті Світловодську. На вечорі про життя і революційну діяльність Г. Димитрова розповіла секретар міського комітету В. Ф. Шелестенко. Тепло зустріли присутні вступ генерального консула НРБ в Києві Кристьян Євтімова. Прибувши до міста енергетиків ранком, К. Євтімов побував на гідроелектростанції, зустрівся з робітниками, студентами, бесідував з

партійними, радянськими і комсомольськими працівниками. Генеральний консул поклав квіти до пам'ятника В. І. Леніну, докладно ознайомився із експонатами кізнакти-музею радянсько-болгарської дружби в Палаці культури енергетиків. У кіналі відгуків він зробив запис, в якому подякував за гостинність і побажав успіхів у благородній роботі по розвитку і провітанню братньої дружби між радянським і болгарським народами.

Виступаючи на вечорі, К. Євтімов розповів про те, як ідеї Димитрова втілюються в життя, як болгарський народ успішно виконує накреслення Х з'їзду БКП. Він підкреслив, яке велике значення на всіх етапах розвитку НРБ мала дружба з Радянським Союзом, братня допомога радянським народам.

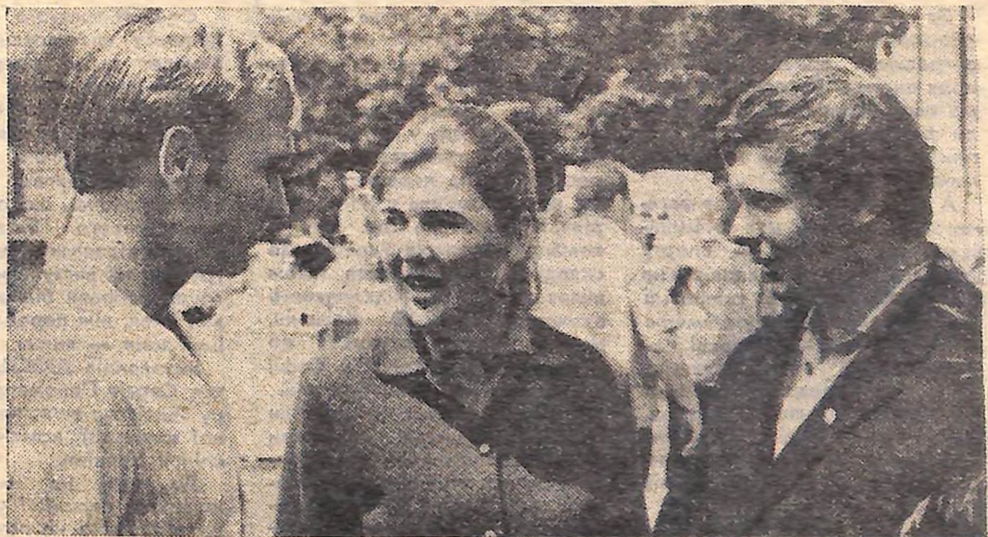
Гість і господарі обмінялися сувенирами.

Тривалий час в залі звучали здравини на честь радянського і болгарського народів, на честь КПРС і БКП.

На закінчення вечора, як і на початку, виконують пісні НРБ, СРСР і УРСР.

Потім відбувся концерт, який дали учасники художньої самодіяльності.

В. ЦВЕТАЄВ.

На фото (зліва направо): комсомольці, учасники обласної наради працівників сільського господарства агроном-наслідковод колгоспу імені Ульянова Новоукраїнського району Анатолій ФЕНДРИКОВ; головний зоотехнік колгоспу імені Шевченка Новоархангельського району Олга ГОРБАНЬ; головний інженер колгоспу імені Ілліча Онуфріївського району Василь ПЕТРОВ.
Фото М. СЕРГІЄНКА.

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

НАЙМИЛІШИЙ КУТОЧОК ЗЕМЛІ

Слава про добрі трудові справи колгоспників колгоспу імені Леніна лине далеко за межі Долинського району. Це звідси закрокував по нашій області патріотичний почин — боротися за три тисячі надой від кожної корови. Це тут успішно борються за високу культуру землеробства.

В колгоспі близько півтора тисяч комсомольців. «Як ви оцінюєте вклад комсомольської організації у економічний розвиток колгоспу? Які заходи здійснюються для закріплення молодих кадрів?» — з такими запитаннями наш кореспондент звернувся до голови правління колгоспу імені Леніна Миколи Володимировича МИРКАЛЕНКА. Увазі читачів пропонуємо його розповідь.

ВКЛАД молоді у трудові здобутки колгоспу, скажу без перебільшення, вагомий. Комсомольці працюють трактористами, шоферами, доярками, операторами, коротше кажучи, на всіх ділянках. Працюють відмінно. Праця їх високопродуктивна, вони дуже чуйні до всього нового, що народжується у сільськогосподарському виробництві.

Є у нас два комсомольсько-молодіжні колективи — на молочнотоварній фермі № 5 і в автопарку. Наші молоді доярки (у них групкомсоргом Надія Москаленко) взяли на надой цього року понад три тисячі кілограмів молока від корови. А це і є вагомий вклад у виконання колгоспної п'ятирічки.

Якщо говорити про конкретних осіб, то мені в першу чергу хотілося б назвати серед кращих механізаторів Олексія Шкарупу, Людмилу Пашинцеву, Марію Данильченко, тваринників Марію Тимчур, Петра Данильченка, шоферів Григорія Стрика, Анатолія Махорта, Юрія Жовдія. Добре справляються з своїми обов'язками молоді спеціалісти — агрономи Микола Лиходід, Марія Каркач, Юлія Залізник, старший інженер по техніці безпеки Микола Курбанов.

Ми, комуністи, люди старшого покоління колгоспу одним з найголовніших своїх обов'язків вважаємо виховання у юнаків і дівчат села почуття господаря землі. Ми хочемо, щоб молода людина любила хліборобську професію своїх батьків, ще вище підносила її честь і авторитет. І прагнемо робити все, щоб рідне село було для молодого трудівника наймилішим, найпривабливішим куточком на всій землі. Ви, звичайно, звернули увагу, що у нас багато нових будинків, споруджених за типовим проектом. В них живе багато молодих сімей, яким колгосп допоміг кредитами, будівельним матеріалом.

Дуже важливо створити для молоді такі умови, щоб вона могла користуватися всіма благами культури. Без задоволення духовних, культурних потреб не варто і мріяти про закріплення молоді на селі. Ми спорудили великий Будинок культури, створивши тим самим базу для роботи найрізноманітніших гуртків художньої самодіяльності.

Звичайно, вільний час молоді заповнений не лише розвагами або спортом. Молоді хочуть багато знати, і це благодатне прагнення ми всіляко підтримуємо. За рахунок колгоспу в Дніпропетровському сільськогосподарському інституті навчається Ілля Радченко, у тому ж місті в медінституті — Лідія Камишан, в Київському інституті фізкультури — Євгеній Бундюк. Всього ж із 140 комсомольців 10 мають і закінчують вищу освіту, 62 чоловіки — середню спеціальну, 27 чоловік навчається на значних відділеннях технікумів, училищ. Потяг до знань диктується удосконаленням виробництва, зрослим рівнем механізації. В нашому господарстві є понад 100 тракторів, 80 автомашин, понад 60 комбайнів різних марок. Отже, освічених спеціалістів треба багато.

Ну, і неабияку роль у вихованні почуття любові до землі, до свого села відіграють нові обряди. Народжується малатко — йому, майбутньому колгоспнику, даруємо персональний транспорт — коляску. Посвячення в хлібороби, проводи в армію, вечори «Коли минає 28», комсомольські весілля, зорини, свято зими, свято Івана-Купала — який простір для фантазії молодих, скільки джерел радощів, веселощів, прекрасного настрою.

Чи закінчують юнаки і дівчата школу, чи їдуть десь учитись або йдуть служити в армію — ми не хвилюємось, бо знаємо: їхнє майбутнє буде міцно зв'язане з рідним колгоспом. І вони впевнені, що, поступивши в колгосп, матимуть і повний достаток, і всі можливості для гармонійного розвитку.

Чи закінчують юнаки і дівчата школу, чи їдуть десь учитись або йдуть служити в армію — ми не хвилюємось, бо знаємо: їхнє майбутнє буде міцно зв'язане з рідним колгоспом. І вони впевнені, що, поступивши в колгосп, матимуть і повний достаток, і всі можливості для гармонійного розвитку.

ДАМО ТРИ ТИСЯЧІ!

ПУДОВІ НАДОЇ

П'ятиріччя
ударну
працю
творчість
пошук!

Комсомольсько-молодіжний колектив доярок молочнотоварної ферми колгоспу «Перше травня» Маловисківського району, який налічує 19 чоловік, уже кілька років підряд утримує перше місце в обласному змаганні молодих хазяйок молочної бази, поліпшення племінної справи. Обговорюючи рішення XXIV з'їзду КПРС, комсомолки Марія Мірошніченко, Антоніна Гадюкова, Олена Школярова закликали своїх подруг взяти зобов'язання надійти в першому році дев'ятої п'ятирічки по 3 тисячі кілограмів молока від корови. Такий сміливий клич на фермі пролунав вперше. Однак комсомолок підтримали всі доярки. Розгорілося змагання. Молоді доярки виборували перехідний мандат кращої по професії. Найчастіше він перебував у Олени Школярової. Щодокади підбивалися підсумки соціалістичного змагання з врученням перехідного червоного вимпела і грошових премій. «Листок трудової слави», який регулярно з'являвся у червоному куточку будинку тваринника, сповіщав про здобутки кращих.

Наслідок першого року п'ятирічки: Євгенія Соловйова надійла по 4134 кілограмів молока від корови. Понад 3,5 тисячі кілограмів молока надійли Лідія Ховрячук, Варвара Пахомова, Євдокія Беззубова, Раїса Разіна, Антоніна Гафопова, Надія Балашова.

Зараз комсомольсько-молодіжний колектив ферми за почином ульяновців бо-

реться за те, щоб п'ятирічку по виробництву молока виконати за 4,5 роки. Зобов'язання доярок: виробити 50 480 центнерів молока, або по 386 центнерів на 100 гектарів сільськогосподарських угідь. Високі наміри підкріплюються конкретними справами. Доярки, за кожною з яких закріплено по 14 корів, дбайливо доглядають тварин, слідкують, щоб вони були вчасно напоєні і нагодовані. За п'ять місяців цього року надій на кожну корову становить 1413 кілограмів. Щоденно дівчата надають від кожної корови по 13—16 кілограмів молока. Славний трудовий дарунок готує комсомольсько-молодіжний колектив 50-річчю утворення СРСР.

На фото: вогорі — передові доярки Варвара ПАХОМОВА і Галина ГОНЧАРОВА. Ліворуч — заготівля сінажу. Праворуч — тварини у літньому таборі. Фото М. СЕРГІЄНКА.

Спорт

ГІМНАСТИКА: ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

- Успіхи радують • Результати і умови — протиріччя зростають
- Виховувати своїх майстрів вищого класу.

За останні два-три роки спортивна гімнастика на Кіровоградщині зробила значний крок вперед. Сьогодні ми маємо своїх членів збірної команди республіки, переможців і призерів першостей товариств, майстрів спорту.

А що далі? Як розвиватиметься в області цей олімпійський вид спорту — спорту краси і мужності? Відповіді на це запитання без розповіді про виступи наших спортсменів на республіканській арені неможливо. А вони радують: п'ять кіровоградців включено до збірної команди України. Це — сестри Надія і Людмила Шумихини, Тетяна Калиничева, Олександра Солюха та Юрій Клешинін.

Великого успіху домоглися вихованці тренера Ю. Толчинського. Команда дівчат ДЮСШ міськвико № 1 м. Кіровограда стала чемпіоном України серед команд Міністерства освіти

УРСР і нині є однією з найсильніших у республіці.

Гімнастки Т. Калиничева та Л. Шумихина у складі збірної команди Центральної ради ДСТ «Авангард» у квітні цього року представляли нашу республіку на першості країни, що проходила в Києві. Цих дівчат включено до збірної команди школярів України. До складу збірної увійшов також вихованець В. Підхомутого олександрієць Ю. Клешинін. Нині гімнасти готуються до міжнародної зустрічі у Софії з юними гімнастами Болгарії.

Помітного прогресу досягли і наші студентські колективи. Збірна чоловіча команда Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна стала чемпіоном серед вузьких колективів України і здобула право представляти нашу республіку на всесоюзній студентській арені. Дівчата вибороли друге місце.

Студент третього курсу факультету фізвиховання Віктор Фурлет цього року вибороз звання абсолютного чемпіона Української ради ДСТ «Буревісник». Разом із своїми товаришами Миколою Кричуном, Людмилою Булах, В. Фурлет став чемпіоном з окремих видів гімнастичного багатоборства. Цікаво відзначити, що кіровоградці, які виступали у третій групі, набрали більше залікових очок, ніж переможці першої зони — кияни.

Вихованці ДЮСШ СК «Зірка» Сергія Пономаренка та Віру Підсіваку включено до збірної юнацької команди профспілок України.

До речі, на міжвідомчій юнацькій першості республіки, що відбулася на початку травня в Києві, у складі збірних товариств і відомств серед 40 найсильніших виступали 7 кіровоградців, що можна розцінювати як успіх.

Спортивний травень закінчився розіграшем кубка ЦР ДСТ «Авангард» у Донецьку. У зв'язку з екзаменаційною сесією не всі наші ведучі гімнасти змогли виступити на цих змаганнях. І все ж результати радують. Віра Підсівак тут виборола бронзову медаль у опорних стрибках, 4 місце в багатоборстві, і виконала норму майстра спорту.

Крім неї, майстерський норматив виконали вже Н. Калиничева, В. Фурлет, М. Кричун, Л. Булах, а Л. Шумихині, Т. Калиничевій та Т. Никитенко це високе спортивне звання вже присвоєно.

З цього приводу теплі слова подяки треба сказати на адресу наших тренерів Ю. Толчинського, Е. Нечай, В. Підхомутого, В. Куликова, Т. Гасман, В. Толчинської, Л. Басенко. Це завдяки їх наполегливій праці і досягнуту тих успіхів, про які йшлося.

Та чим вищі результати, тим помітніші протиріччя між позазмагальними і умовами, в яких вони досягнуті. Мова йде про створення спеціалізованої бази, яка б відповідала сьогоденнішим вимогам. Ця проблема ось уже кілька років хвилює федерацію спортивної гімнастики області.

Без спеціалізованого залу, поролонних ям, підвісних лож, стаціонарних тренажерів, встановлених у підлозі батутів, без послуг кінофотолабораторії сьогодні не можливо добитися хороших результатів. А для досягнення їх у спортивній гімнастиці треба не лише за короткий час оволодіти складними гімнастичними вправами на рівні світових стандартів, а й творити самим, шукати нове, оригінальне. Без належних умов зробити це важко. Без спеціалізованого залу і стаціонарно встановленими снарядами прогрес спортивної

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

Ні, друже мій,
Нема шляхів готових,
Щоб мудрість на землі
улаштувать...

Пошуки цих шляхів, знахідки їх цінно страждань і смертей — ось головний мотив трагедії Івана Кочерги «Ярослав Мудрий, якою відкрив гастролю в Кіровограді прославлений мистецький колектив — Київський державний ордену Леніна академічний український драматичний театр імені Франка.

Вілегранне каміння кладе зодчий у фундамент чудодійного храму. На стретинні людських долей зводиться держава. Важко бути архітектором, побачити в уяві майбутню будівлю. Ще важче людині, яка звалила на плечі всі людські сподівання, наміри і мрії. Звалила, щоб звести у височині велику міцну Русь.

Русь в XI столітті — то назва швидко збирна. Немає ще Русі. Є Київ, є Новгород, є Галич. А щоб розкинулася вона єдиною від золотого до моря Варязького, потрібен монумент людських устремлінь. Згуртування їх київським князем Ярославом — є головною колізією трагедії.

Страшне доріг таємних перехрестя,
Коли не знаєш, путь який обрати —
Грворить Ярослав. І хоча шлях князь давно визначив, все одно не легкий він, важкий постійними сумнівами і болями. Бо лежить путь до міцної, єдиної Русі через людські душі.

Ярослав. Людина, що покликана улаштувати прауду на землі руській, із своїми сумнівами, муками, людина високим злетів і устремлінь — таким постає перед нами голозний герой у виконанні народного артиста СРСР Аркадія Гашинського.

Великий князь київський — правитель цілеспрямований і грізний. Ні, немає в його розумі вагань щодо обраного курсу. «Раніш закон, а потім благодать» — стверджує Ярослав. І дійсно, коли вирішується доля держави, коли в далекому Новгороді недруги прядуть змову, коли на Київ сунуть печеніги князь вирішує — «діяти!».

А що, коли справи дрібніші, але не менш важливі? Розбійник-варяг, посягаючи на дівочість, вбиває княгиню. Київський закон велить: око за око! Та чи варто проливати ще людську кров, лиш сліпо підкоряючись закону? А поруч жаліслива донька просить — не вбивай! І батько вбитого прощає вбивцю. У вештителя долі людських перемагає людина. Але вбивця — варяг, пірат без честі і совісті. Київський муляр Журеико, захищаючи кохану Милушу, вражає Туральда (артист М. Задіпровський). Гнізний Ярослав ладен знову піти на жорстокість. Оця внутрішня боротьба Ярослава-людини і Ярослава-князя набуває його образ високим драматизмом.

Великий князь київський — політик мудрий і далекоглядний. Ти, каменщик, Коли будувеш церкву.

Один лиш бачиш кут,
Я ж бачу церкву всю, —
заявляє Ярослав.
Лише при підтримці народу Ярослав сильний, лиш разом з ним він мудрий. Ось тому київський князь, син норвезького ярла і слав'янки-рабині, найзичим благом вважає оту краплину народної крові, що тече в його жилах. Народ для Ярослава — це і вищий суддя, і щирий друг.

Так, помилки робив я неминучі,
І сто разів зривався з кручі,
Та виручав мене народ —
гордо промовляє він.

Простий люд в п'єсі — то не безмовний фон. Грізний в ненависті, рішучий в діях, палкий патріот, що нехтує особистію безпекою і розкішним життям при князівському дворі заради спокою і щастя держави — таким постає каменщик

РУСЬ — ПОНАД УСЕ

Журеико у виконанні заслуженого артиста УРСР В. П. Цимбаліста, проста, але готова на самопожертву Милуша (артистка В. Тесля), розсудливий, здатний правильно оцінити князівські дії Людомір (артист С. Олексієнко) — ось сила і основа, на яку спирається мудрість Ярослава.

Єлизавета — дочка князівська. Проте це — дитя народу, бо така щира, така чиста вона в своїх напівдитячих прагненнях зробити всіх щасливими. Трагедію давнини, змушеної покинути улюблений Київ заради його блага вдалось талановито передати заслуженій артистці УРСР В. Плотинковій.

Трагічну постать новгородського князівича, художника Микити створив на сцені заслужений артист УРСР С. Олексієнко. Трагедія цієї людини — це напружений внутрішній конфлікт між почуттям обов'язку помсти і голосом совісті. Новгородського князя Коснятина, батьки Микити, Ярослав кинув до в'язниці, потім стратив. Недруги Києва нашіптують князівичу про помсту, її вимагає серце... «Але чи варто мстити Ярославу, коли буде він державою?» — кається в сумнівах Добриня.

У вирішальну хвилину людського буття знайшов своє місце Микита. Проте серце не простило кривду Ярослава, і герой гине в боєвій розпачі, гинє, захищаючи від ворогів Київ і не заждавши волючас підняти Новгород йому на допомогу.

Протиріччя великої боротьби народжують чимало складних характерів. Така Інгігерда,

дружина Ярослава (цей образ тонко створений на сцені народною артисткою СРСР О. Кусенко). В її жилах тече кров варязьких витязів, і ні на хвилину Інгігерда не забуває про це. Хтозна, може якась незначна образа гоноровитої княгині була першим приводом до відкритого конфлікту, до змови проти Ярослава. Згодом, втративши дочку, княгиня розуміє хибність своєї поведінки, пізнає велич Ярославова.

Глядач, звичайно, не бачить плуну чотирьох років перебування княгині в монастирі, але О. Кусенко досить психологічно приводить його до думки про те, що зміни перекохань сталися не відразу, що монастирські літа повзнили болісними роздумами, сумнівами і душевними муками.

Інгігерда стає вірною князівською жоною. Здається, іще мить і на сцені постане романтичний, але трохи неправдоподібний образ російської княгині, охоронниці — домашнього вогнища ратного богатиря. Але чимось О. Кусенко дає зрозуміти, що, незважаючи на позне визнання своєї неправди, на розуміння необхідності вірності князю-мужу, Інгігерда десь в глибині душі залишається гордою і величавою норвезькою королювою. Те «щось» наповнює її образ особливою реальністю і правдивістю.

В «Ярослав Мудрому» введено чимало вікових і самотутніх героїв. Розважливий, сповнений ученої мудрості монах Силівестр (артист В. Гончаров), безстрашний завойовник, по-варязькому нахабний, але лицарськи чесний Гаральд, витязь норвезький (П. Морозенко), віддана коханому рабиня Джемма. Її роль непогано виконує Т. Горчинська, хоча її можна закрити докір про зайвий артистизм. Особо хочеться сказати про дуже короткий і гумористичний образ монаха-переписувача Свічкогаса (заслужений артист УРСР М. Шутко). Його появу на сцені завжди супроводить веселе похвалення в залі, часом ширий сміх. Свічкогас неадекватно в себе селенську хитринку, народний гумор і, в той же час, безпосередню ліричність.

Події, про які розповідається в трагедії, мали місце в 30-х роках XI століття. Проте глядач аж ніяк не сприймає «Ярослава Мудрого» як «розважально-історичну» виставу, де часом екзотичне вбрання героїв пробуджує найбільшу цікавість. Колектив театру на чолі з постановщиком заслуженим діячем мистецтв УРСР Б. Мешкісом зумів створити виставу високого громадянського звучання, в якій відстань у дев'ять століть між сучасністю і часом Ярослава не заважає розуміти велич тих днів та хвилюватись героїчністю характерів. Зв'язок з сучасністю підкреслюється у виставі ще однією вдалою режисерською знахідкою — показом під час антрактів праці реставраторів у Софії Київській.

М. БІДЕНКО.

гімнастики у нашому місті неможливий. Отже, база — перша і основна проблема. А друга — об'єднання (в організації) іншому і методичному плані) зусиль спеціалістів нашої області. Бажано створити єдиний центр. Та вирішити це питання можливо лише при наявності спеціалізованої бази.

І третє — проблема розвитку чоловічої гімнастики на Кіровоградщині. Вона у нас у критичному стані. Як приклад, наведу факт: протягом року в Кіровоградській ДЮСШ № 1 не функціонували відділення юнаків — відсутні тренери.

Справа в тім, що підготувати кваліфікованого гімнаста значно важче, ніж гімнастку. Більшість фахівців намагаються працювати з жіночим контингентом. Тренери швидше бачать результати своєї роботи. Але основне у тому, що диспропорція між необхідними умовами і наявними, в яких проходять тренування, у чоловічій гімнастиці ще більше, ніж у жіночій.

Візьmemo для прикладу Олександрійську ДЮСШ. Як кузня висококваліфікованих гімнастів-юнаків вона відома за межами нашої області. В. Фурлет, М. Кричун, В. Мисюра, Ю. Кле-

шнін — вихованці цієї школи. Але ця школа немає своєї власної бази, вже протягом багатьох років мандрує по арендованих залах, які їй надаються в залежності від випадку. Там працюють чудові спеціалісти В. Підхомутий та В. Куликов, однак, відсутність добрих умов негативно позначається на їх роботі. Ось чому питання знаходяться в центрі уваги обласної федерації.

Не кращі умови для тренувань у гімнастів Світловодська, Знамянки, Бобринця, Новомиргорода... Не дивно, що з кіровоградцями і олександрійцями суперничати на рівних представники інших районів не в змозі. Тут говорити ані про масовість, ані про майстерність не доводиться.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Нам видається, що стаття М. Й. Гасмана дещо виходить за межі розповіді про успіхи наших земляків-гімнастів. Вона починається цікавими роздумами про перспективи та шляхи розвитку цього виду спорту на Кіровоградщині, про питання, що їх має вирішити федерація. Але ж мало сказано про кадри, «білі плями» на гімнастичній карті області, так би мовити, про деталі — розвиток цього спорту краси і мужності в окремих районах, сільській місцевості.

У зв'язку з цим, хотілося б почути думку комсомольських та працівників обласного, міських, районних комітетів по фізкультурі і спорту; інструкторів виробничої гімнастики, тренерів, самих гімнастів, наших читачів.

Запрошуємо всіх до розмови на цю важливу тему.

І все ж, є у нас в області відмінні спеціалісти, склалися певні традиції, і можна впевнено сказати, сьогодні вже вимальовуються штрихи нашої кіровоградської гімнастичної школи. Якщо для роботи будуть створені відповідні умови, наші фахівці зможуть готувати гімнастів більш високої кваліфікації, ніж майстри спорту.

Ось ті питання і турбують сьогодні обласну федерацію. І хочеться вірити, що найближчим часом усі вони знайдуть своє позитивне рішення.

М. ГАСМАН,
голова обласної федерації спортивної гімнастики, старший тренер збірної команди області.

П. Безтака

ЧЕРВОНОЗОРІВЦІ

(Продовження. Початок в газетах за 18, 23, 25, 27, 30 травня та 1, 3, 6, 8 червня).

Єлисаветградські робітники вітали постанову Гадяньського уряду про мобілізацію у зв'язку з загрозою денікінських військ та інших банд. На своїх зборах від 1 липня 1919 року вони ухвалили таку резолюцію: «Негайно з'явитися всім на збірний пункт для вступу в ряди Червоної Армії».

В січні 1920 року частини Червоної Армії з допомогою місцевих партизанських загонів звільнили Єлисаветград від денікінських військ, з 1-го лютого в місті остаточно установилася Радянська влада.

Всі комуністи, що залишилися в Єлисаветграді, об'єднувалися в комуністичний батальйон і жили в казармах, разом з іншими робітничими загонами, відбиваючи різні контрреволюційні банди, що появлялися аж до початку 1921 року.

Незважаючи на складність обстановки, уже в лютому 1920 року відновилася в місті робота радянських установ, партійної і комсомольської організації та профспілок.

У квітні 1920 року було націоналізоване найбільше в місті підприємство — завод Ельворті. Керівництво заводом перейшло до рук справжніх його господарів — робітників. Робітничі заводоуправління очолював єлюсар І. А. Добровольський.

До жовтня того ж року було завершено націоналізацію всіх промислових і торговельних установ міста.

Громадянська війна завершилася перемогою трудящих над буржуазією та поміщиками. Починалася епоха великого будівництва.

6. ПЕРШІ ТРУДОВІ ЗДОБУТКИ

Як тільки замовкли гармати і стихли кулеметні черги на фронтах громадянської війни, радянський народ приступив до відбудови зруйнованого господарства. Важкий то був час. Треба було перелоборити залишки війни — голод, розруху, нестатки.

Тяжку спадщину залишила війна й на колишньому заводі Ельворті, що в 1922 році дістав назву «Червона зірка». Цехи мовчали, під дахами корпусів безпечно гніздилися горобці, пуставала заводська рампа.

На фото: Грамота з сільськогосподарської виставки, якої удостоєний завод «Червона зірка» в 1923 році.

Сотні робітників не повернулися на завод. Жертвами білогардійського терору стали Іван Компанієць, Василь Белов, Іван Гончаренко, Федір Джуган, Костянтин Доценко, Григорій Назохакин, Тимофій Поліщук, Микола Теоещенко, брати Кузьма і Пилип Тимофєєви та ін. Багато машинобудівників, рятуючись від голоду, пішли з міста в село.

На підприємстві залишилися кращі відібрані кадрів робітників. Їх становище було не з легких. Вони заробляли від 2 до 5 мільйонів, а коробка сірників у спекулянтів коштувала мільйон карбованців. Щоб дістати цірніку шматок хліба, доводилося виготовляти різного роду арбітні вироби — запальнички, скворілки тощо.

В місті точилася гостра класова боротьба. Вороги намагалися зловати налагодження економічного життя. Більшість населення голодувало, по місту бродили цілі юрби безпритульних дітей, на біржі праці було зареєстровано 5447 чоловік безробітних.

Але ніщо не могло вбити віри в нове життя, в торжество соціалізму. Провідниками лєнійських ідей перегащення світу були комуністи, заводський партійний осередок, відновлений ще в грудні 1920 року. В керівню ядро заводського партійного колективу входили тоді комуністи М. Бірюков, М. Дітков, Г. Журбинський і інші.

Під керівництвом партійного осередку червонозорівці уже в перші роки мирної праці вписали в історію свого заводу нові чудові сторінки.

Відбудова заводу йшла успішно. І це радувало трудящих, додало їм сил і завзяття. Та ось долетіла тривожна звістка: Володимир Ілліч тяжко захворів. Серце кожного червонозорівця було сповнене безмежною любов'ю до свого вчителя. Як і всі трудящі, робітники з хвилюванням стежили за повідомленням про стан здоров'я рідного вождя. А в день пролетарського свята 1 Травня 1923 року, зібравшись разом із селянами, що прибули на з'їзд, червонозорівці надіслали лист Радчтркому СРСР, у якому заповірили, що й надалі зміцнюватимуть пенінську змирку робітників і селян. Разом з найкращими поблажачами Іллічу вони висловили свою любов і щирю турботу про його здоров'я. «Ми шлемо привіт дорогому вождеві Володимирову Іллічу Леніну, — писали вони, — і бажаємо якнайшвидшого одужання, а також бачити знову товариша Леніна коло керма радянського корабля і вносимо пропозицію, щоб Ленін не приступав до роботи до свого цілковитого видужання».

Морозного ранку 22 січня 1924 року до Єлисаветградських робітників надійшла сумна звістка: перестало битися серце дорогого Ілліча. Як блискавка пронеслася вона по всіх цехах «Червоної зірки». Тривожно й пропильно загули гулки. Один за одним зупинилися мотори, токарні та різальні верстати, гасли горни, перестали рухатись крани. Все замерло. Несомнений сум облягав пролетарські серця.

О 10-й годині ранку всі червонозорівці в робітничих спеціалках, з прапорами, пов'язаними чорними стрічками, під звуки траурного маршу пішли до міськвиконкому. Звідти послали телеграму сім'ї Ілліча і всьому презетаріатові, в якій висловили глибоку скорботу з приводу тяжкої втрати.

У день похорону В. І. Леніна робітники заводу провели траурний мітинг. За всю історію жодна годія не збирала в Єлисаветграді стільки людей, як смерть безмежно дорогого всім вождя. Вони заповірили найбільшу в місті площу, що називалася тоді Червоною (нині парк імені В. І. Леніна).

На мітингу робітники твердо поклилися, що вони віддадуть усі сили на успішне завершення відбудови народного господарства Країни Рад на виконання всіх заповітів В. І. Леніна.

(Далі буде).

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.

Звудіти, пити, вчитися

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ МЕХАНІКО-МЕТАЛУРГІЙНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На денне відділення на базі 8 класів на перший курс з таких спеціальностей: пилотажно-обслуговування і очищення промислових і вентиляційних газів;

монтаж і ремонт промислового обладнання; технологія вторинних металів; дротове, калібрувальне і канатне виробництво; обладнання коксохімічних заводів; технологія коксохімічного виробництва; аналітична хімія.

На заочне відділення на базі 10 класів приймаються на спеціальності:

монтаж і ремонт промислового обладнання; дротове, калібрувальне і канатне виробництво; обладнання коксохімічних заводів.

Абітурієнти складають такі экзаменти: з російської або української мови і літератури (твір), математики (усно).

Вступники, які мають середню освіту, і вступають на металургійні та коксохімічні спеціальності, складають экзаменти з російської мови і літератури (твір), хімії (усно).

Прийом заяв на денне відділення на базі 8 класів з 1 червня по 31 липня, на базі середньої школи з 1 червня по 15 серпня. На вечірнє відділення з 5 травня по 5 серпня. На заочне відділення з 3 травня по 10 серпня.

Вступні экзаменти проводяться на денне відділення з 1 по 20 серпня. На вечірнє відділення з 1 по 10 червня, з 1 по 10 липня, з 7 по 12 серпня. На заочне відділення з 10 по 20 червня, з 10 по 20 липня, з 10 по 20 серпня.

Особи, які закінчили середню школу з похвальною грамотою, а також нагороджені по закінченні середньої школи золотими і срібними медалями, офіцери, прапорщики і мічмани Збройних Сил СРСР, звільнені з військової служби в запас, приймаються без экзаменів.

Всі учні забезпечуються гуртожитком. Стипендія — 37 карбованців, для відмінників — 46. В технікумі працюють підготовчі курси, на яких заняття починаються 25 червня.

Адреса училища: м. Дніпропетровськ, вул. Серова Набережна, 1-Б, телефон 41-31-49.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК ДЛЯ ПІДГОТОВКИ:

мулярів, малярів, теслярів, плиточників-плічовальників-мозаїстів — строк навчання 1 рік; малярів-штукатурів, столярів-теслярів — строк навчання 2 роки.

Приймаються (без экзаменів) юнаки та дівчата віком від 15 до 19 років з освітою за 8, 9, 10 класів.

Зараховані до училища забезпечуються гуртожитком, безплатним триразовим харчуванням, обмундируванням, спецодягом, підручниками і одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується в загальний трудовий стаж.

Випускники мають право вступу до вищих і середніх спеціальних учбових закладів на пільгових умовах.

Випускники-відмінники можуть бути направлені у вищі й середні учбові заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

При училищі є вечірня школа. Для вступу треба подати або надіслати заяву з зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт, свідоцтво про освіту (оригінал), довідку з місця проживання, про склад сім'ї, форма № 286, шість фотокартки розміром 3x4 см.

Документи приймаються до 15 серпня 1972 року. Початок навчання 1 вересня 1972 року.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Леніна, 29, вхід із вул. Декабристів, 3, телефон 2-47-54.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ РАДГОСП-ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК:

на стаціонарний відділ по спеціальності «зоотехнія» і «ветеринарія» та на заочний відділ по спеціальності «зоотехнія».

На перший курс стаціонарного і заочного відділень приймаються особи, що закінчили 7, 8, 9 класів.

На третій курс заочного зоотехнічного відділення приймаються особи, що мають атестат зрілості.

Строк навчання на стаціонарному відділенні 3 роки 6 місяців на базі середньої школи.

Заяви приймаються:

на стаціонар на базі неповної середньої з 1 червня по 1 серпня, на базі середньої школи з 1 червня по 15 серпня.

На заочний відділ з 1 червня по 1 грудня 1972 року.

До заяви слід додати такі документи: свідоцтво (атестат) в оригіналі чи свідоцтво про перехід у 10—11 класи середньої школи, 3 фотокартки (3x4), випуску з трудової книжки, а для колгоспників —

випуску з колгоспної книжки, довідку про стан здоров'я (форма № 286).

Вступні экзаменти: на стаціонарному відділі з 1 по 20 серпня 1972 року. На заочному відділі з 21 серпня по 20 грудня.

Екзаменти з таких предметів: на перший курс з української або російської мови (диктант), з математики (усно); на 3-й курс заочного з української або російської мови і літератури (твір), з хімії (усно).

Учні стаціонарного відділення забезпечуються стипендією та гуртожитком на загальних підставах.

В училищі є їдальня. Для підготовки до вступних экзаменів організовано платні підготовчі курси. Курси працюють з 15 липня 1972 року.

Адреса училища: м. Олександрія, вул. Діброва, 85, радгосп-технікум.

ДИРЕКЦІЯ.

НІКОПОЛЬСЬКИЙ МЕТАЛУРГІЙНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на денне відділення на базі 8 класів з таких спеціальностей:

електрообладнання промислових підприємств і установок (строк навчання 3 роки 6 місяців);

прокатне виробництво (строк навчання 3 роки 10 місяців);

ливарне виробництво (строк навчання 3 роки, 10 місяців);

електрометалургія сталі та феросплавів (строк навчання 3 роки 10 місяців);

інструментальне виробництво (строк навчання 3 роки 6 місяців).

Вступники на перший курс складають вступні экзаменти з таких предметів: російська або українська мова на вибір вступника (письмово — диктант), математики (усно).

Учні, які закінчили 8 класів з похвальною грамотою, зараховуються до технікуму без экзаменів.

Прийом заяв з 1 червня по 31 липня 1972 року. Вступні экзаменти з 1 по 20 серпня.

Зараховані в технікум забезпечуються гуртожитком, стипендією.

Адреса училища: Дніпропетровська обл., м. Нікополь, вул. Антипова, 5, металургійний технікум.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 9

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

з спеціальностей:

швей-мотористки — строк навчання 1 рік, приймаються юнаки та дівчата з освітою 10 класів;

кравці, жіночого і дитячого верхнього одягу — строк навчання 2 роки, приймаються юнаки та дівчата з освітою 10 класів;

кравці чоловічого та дитячого верхнього одягу — строк навчання 2 роки, приймаються юнаки та дівчата з освітою 10 класів;

кравці верхнього одягу — строк навчання 2 роки, приймаються юнаки та дівчата з освітою 8 класів;

перукарі широкого профілю — строк навчання 1,5 року, приймаються юнаки та дівчата з освітою 10 класів;

пошивники взуття — приймаються юнаки та дівчата з освітою 8 класів, строк навчання 2 роки.

До училища приймаються юнаки та дівчата віком 14,5—20 років. Учням виплачується стипендія розміром 18 карбованців, відмінникам навчання — підвищена — 22 крб. 50 коп. Під час виробничої практики до стипендії доплачується 33 проценти від заробленої суми.

Учні мають можливість відвідувати загальноосвітню школу робітничої молоді.

Прийом учнів на навчання строком 1 рік, для роботи по закінченні училища на Кіровоградській швейній фабриці, проводиться з числа міської молоді без направлень, або за направленням шкіл і фабрики.

Прийом учнів на навчання строком 2 роки, для роботи по закінченні училища в районних побутових комбінатах області, проводиться з числа міської та сільської молоді за направленням райпобуткомбінатів, міських побутових комбінатів та фабрики «Індпошиття».

Училище гуртожитком не забезпечує.

Початок занять з 1 вересня 1972 року. Прийом документів з 15 червня.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, направлення районного побутового комбінату, автобіографію, свідоцтво про народження, паспорт, свідоцтво (атестат) про освіту, довідку з місця проживання, характеристику зі школи чи підприємства, 4 фотокартки розміром 3x4, медичну довідку № 286 з зазначенням профілактичних прищеплень.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Гоголя, 79, приймальня комісія.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 14 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Піонерія на марші». (Волгоград). 10.15 — Кольорове телебачення. Телевізійний художній фільм «Всього три тижні». 1 серія. (М). 11.20 — «Комуніст і час». (Рига). 11.50 — «Широк на екрані». (М). 12.20 — Новини. (М). 15.55 — «Експерсія в заловидні». (М). 16.20 — Для школярів. Концерт. (М). 17.00 — «Поет,

замріяний філософ до давніх правників іде...». (К). 17.30 — Мультифільм «Будинок у лісі». (К). 18.00 — На допомогу школі. «Основні завдання розвитку народного господарства України в дев'ятій п'ятирічці». (К). 18.30 — «Увага! Досвід!». (Кіровоград). 19.00 — До 100-річчя з дня народження Л. В. Собінова. В перерві — програма «Час». (М). 22.00 — Інтербачення. Чемпіонат Європи з футболу. Фіналіст. Збірна СРСР — збірна Угорщини. (Бельгія). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «В сім'ї єдиний». До 50-річчя утворення СРСР. (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Адреса дружби». (Дніпропетровськ). 20.00 — «Молоді голоси». (Концерт-нарис). (Львів). 20.45

— «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Тележурнал «Старт». (К). 22.15 — «Екран молодих». (К). 23.50 — Вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР, 15 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Руки золоті». (Київ на Москву). 10.15 — Кольорове телебачення. Телевізійний художній фільм «Всього три тижні». II серія. (М). 11.20 — «Ноезія». У нас в гостях поетеса Л. Васильєва. (М). 11.40 — «Командири виробництва». (М). 12.10 — «Цей циркулярник із Севільї». За оперою Росіні «Севільський циркульник». (М). 13.20 — Новини. (М). 17.00 — «За накресленнями XXIV з'їзду КПРС». Тележурнал «Прогрес». (К). 17.45 — «Батьківська рада». (К). 18.00 — Для дітей. «Колумбія». (Кіровоград на республіканське телебачення). 18.30 — «Змагаються юні ватерполісти». (К). 19.00 — До Дня медичного працівника. (Кіровоград). 19.10 — Телефільм. (Кіровоград). 19.20 — На запитання телеглядачів відповідає позитивний оглядач газети «Правда» Ю. Жуков. (М). 19.50 — М. Анчаров «День за днем». Телеспектакль. Розділ 8. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Фільм-спектакль «Безталанна». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Чуття єдиної родини». (Одеса). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Концерт артистів Московського театру оперети. (М). 22.15 — Кольорове телебачення. В ефірі «Молодість». (М). 23.00 — Новини. (М).

КОМПАНІВСЬКИЙ ВЕТЕРИНАРНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

з спеціальності — ветеринарний фельдшер. Крім цього учні технікуму набувають додаткову професію техніків штучного осіменіння сільськогосподарських тварин та шоферів-аматорів.

На перший курс приймаються громадяни віком до 30 років з освітою 8—9 класів.

Строк навчання 3 роки 6 місяців. Вступники складають такі вступні экзаменти: українська (російська) мова (диктант), математика (усно).

Заяви приймаються з 1 червня по 31 липня 1972 року.

Вступні экзаменти проводяться з 1 по 20 серпня.

Початок навчання 1 вересня. Гуртожитком і стипендією учні забезпечуються на загальних підставах. Початок навчання на підготовчих курсах 15 липня 1972 року.

Адреса технікуму: с. Компаніївка, Компаніївського району.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначерського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.